

Sarkozy met Joodse wortels – Pagina 10

Olmert: «Revolutionaire vredesinitiatieven» – Pagina 19

ISRAEL

NIEUWS UIT

Nr. 06 – Juni 2007

I ♥ Israel

Waarom heb ik Israël, ofwel de Joden lief?

Pagina 5

בית שלום
www.beth-shalom.nl

- Het gaat om het welzijn van Jeruzalem
- Vrede komt over ons en Israël

Bij Israël zien wij beloften en perspectieven niet voor het hier en nu, maar ook reikend tot na de dood. Hoe kunt u zeggen: «Geliefde Heiland» en tegelijkertijd Joodse mensen afwijzen? Dat is nooit door God gezegend, want: «Ik zal zegenen wie u zegenen» (vgl Gen. 12:3). Dat staat in het principeprogramma van God. Israël is nu eenmaal de eerstgeboren Zoon van God en Hem behoort de liefde van de Vader. Hoe lief God Zijn volk heeft, is nauwelijks te beschrijven: «*Omdat gij kostbaar zijt in mijn ogen en hooggeschat en Ik u liefheb...*» (Jes. 43:4).

Het Heilige Land, Israël, met de Heilige Stad, Jeruzalem vinden wij in de Heilige Schrift, de Bijbel! Waarom zijn Israël, Jeruzalem en de Bijbel, heilig? Omdat ze alledrie God toebehoren en Hij de heilige en rechtvaardige God is! En wij, u en ik, zijn mee ingesloten in Zijn verbond. Want wij, die in Jezus Christus geloven en een persoonlijke relatie met Hem hebben, zijn naar

Het Heilige Land van Joden en christenen is ook het land van de komende Messias en Zijn koninklijke heerschappij

hun positie ook heilig en rechtvaardig. En wij zijn in Hem uitverkoren: «*Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk [Gode] ten*

eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht» (1 Petr. 2:9).

Tot slot zou ik nog een keer willen vragen:

Hebt u het volk en land van de Here lief? Bidt u regelmatig voor Israël? Ondersteunt u projecten in Israël, opdat Zijn heilsplan voltooid wordt? Wanneer dat nog niet zo is: Doe het vanaf nu meteen! Wanneer men bidt, beweegt men de arm van God. Wij wensen allemaal voor Zijn volk Israël, dat de beloften/profetie tot geschiedenis worden. Wanneer dat gebeurt, dan komt de Hij, de Here Jezus – Jeshua haMashiach – spoedig! En dat is de wens van ons en Israël! Maranatha – onze Here kom – onze Messias kom! ■

YESHUA EN ISRAËL

■ EEN MESSIAANS PANORAMA VANUIT JERUZALEM

De eerste tijdschriften van de Messiaans-Joodse beweging in Israël – een historische terugblik (#3)

«*Ik zal zijn als de dauw voor Israël*» (Hos. 14:6).

DR. GERSHON NEREL – DEEL 11

Het derde, in de staat Israël verschenen en door Joodse discipelen van Jeshua uitgegeven, tijdschrift droeg de Hebreeuwse naam «Tal» (dauw). Stichter en chef-redacteur van het blad was Moshe Immanuel Ben Meir (1905-1978), een nakomeling van de Jeruzalemse tak van de familie Lilienthal. De volledige naam van het tijdschrift luidde: «Tal – een gratis bulletin van onafhankelijke Messiaanse Joden in Israël». Een half decennium lang van augustus 1962 tot september 1967, verschenen

de uitgaven van het kwartaalblad ononderbroken. Op de titelpagina was de naam «Tal» in het midden van een Davidsster afgebeeld. De naam «Tal» is afgeleid van de volgende twee verzen uit de Tenach (het Oude Testament): «*Ik zal zijn als de dauw voor Israël*» (Hos. 14:6) en «*Want het zaad gedijt, de wijnstok geeft zijn vrucht, het land geeft zijn opbrengst en de hemel geeft zijn dauw; en Ik doe het overblijfsel van dit volk dit alles beërven*» (Zach. 8:12). Het blad werd in Jeruzalem gedrukt, maar

Ben-Meir woonde – al ten tijde van het Britse mandaat – in Haifa.

De visie van Ben-Meir was reeds te herkennen in de inleiding van het eerste nummer. Daarin schreef hij: «Messiaanse Joden in de staat Israël zijn als een kudde zonder herder. Zij lijken op een lijk, dat aasgieren aantrekt ... Messiaanse Joden in Israël dienen als geldbron voor al die 'leidinggevende mensen', 'penningmeesters', 'dominees', 'verkondigers' en 'secretarissen van genootschappen', die de droevige

situatie van de Messiaanse Joden voor zichzelf gebruiken ... Van ver en van dichtbij komen ze bij ons. Hun rugzakken hebben ze gevuld met alle mogelijke geneesmiddelen, waarmee zij hun situatie hopen te verbeteren. Maar deze geneesmiddelen dienen er slechts toe, ons te bedwelmen en ons tot was in hun handen te maken. Dat leidt er toe, dat onze situatie nog slechter wordt, terwijl deze mensen hun gebouwen op onze puinhopen oprichten».

Kort daarop schreef Ben-Meir verder: «Dit informatieblad wil een lijn van verlossing en leven trekken, die ons weer herstelt en ons erbij helpt, de roofvogels te verjagen en ons te beschermen tegen hun pogingen, ons in een toestand van voortdurende verdoving te laten. Als Messiaanse Joden spelen wij een bijzondere, betekenisvolle rol als getuigen van onze Here en Messias Jeshua onder onze broeders in dit land en wij kunnen deze taak slechts vervullen, wanneer wij zowel een Joods alsook een Messiaans gevoel hebben. Zij (de 'roofvogels') proberen dit gevoel te vernietigen of te verdoven. Dit informatieblad wil tot de strijd tegen deze pogingen oproepen. Daarom moet in dit blad een tafel toebereid worden met veel gezonde, krachtige voeding, die uit het magazijn van de Hei-

lige Schrift, zorgvuldig samengesteld wordt. Voedingsmiddelen en gerechten, die door de aangename handen van de Jiddische Mama' (de Joodse moeder, Ben-Meir speelt hier in op de Joodse wortels van het geloof in Jeshua) toebereid zijn, zullen ons tot het volle en heilige leven wekken, dat de Heilige, geprezen zij Hij, voor ieder van ons persoonlijk voorzien heeft».

Volgens Ben-Meir waren de «roofvogels» in Israël die vertegenwoordigers van een «onbijbels christendom», die van de weg van het zuivere, alleen op de Bijbel georiënteerde, geloof afgeweken waren. Ook voor de uitgave van «Tal» viel Ben-Meir volhardend die zendelingen aan, die uit het buitenland een «vervangingstheologie» meebrachten en hun medewerkers in Israël leerden, dat de «jonkvrouw Israëls gevallen en niet weer opgestaan is en dat Joden tot niet-Joden gemaakt moeten worden, wanneer men ze tot christenen maken wil». Daarom wees Ben-Meir die opvattingen en leringen rondweg af, die niet in overeenstemming waren met het hele getuigenis van de Heilige Schrift over de Joden en hun rol in het heilsplan van God.

Onder de artikelen in «Tal» vinden wij twee persoonlijke getuigenissen, die van bijzonder belang zijn. Het eerste

stamt van Daniël Zion, de voormalige opperrabbin in Bulgarije. Tijdens de Tweede Wereldoorlog speelde rabbi Zion in de hoofdstad Sofia een belangrijke rol, toen het er om ging, de Joden tegen de Nazi's te beschermen. In het jaar 1949 emigreerde hij naar Israël en vestigde zich in de Bulgaarse wijk van Jaffa. Daar was hij voor de Joodse inwoners uit Bulgarije verder als rabbijn actief. Zijn artikel met het opschrift «Hoe ik Jeshua als Here en Messias aannam» verscheen in het tweede nummer van «Tal». Daarin schildert Daniël Zion, hoe Jeshua zich vele keren door de Schrift geopenbaard had. Hij beleefde de wedergeboorte aan het begin van Rosh Hodesh, Shvat 5710 (1950) en was ten diepste gegrepen door het evangelie. Het was, als sprak een innerlijke stem tot hem: «Ga heen en verkondig uw geloof in Jeshua als Messias aan de beide secretarissen van het opperrabbinat». Daniël Zion: «Ik had geen rust meer, totdat ik de volgende ochtend opstond en naar Tel Aviv ging. Daar ontmoette ik de twee secretarissen en vertelde hun, wat mij overkomen was».

Deze «affaire» werd toen in heel Israël bekend. Rabbi Zion werd voor geestelijk gestoord verklaard en moest tenslotte zijn ambt als rabbijn in Haifa neerleggen. ■

ACHTERGRONDINFORMATIE UIT ISRAËL

■ EXCLUSIEF INTERVIEW MET DE VROEGERE LEIDER VAN DE MOSSAD

«Midden in de Derde Wereldoorlog»

Ephraim Halevy leidde de Israëlische Buitenlandse geheime dienst Mossad tussen 1998 en 2002. Zijn uitspraken zijn voor een deel shockerend. Gelovige christenen zullen zich afvragen: Zijn wij, met het oog op de eindtijd misschien al veel verder, dan wij denken? Moeten wij een atomaire explosie verwachten?

Halevy, die in 1934 in Engeland geboren werd, wijdde zijn leven aan de veiligheid van de staat Israël. Hij staat bekend om zijn goede betrekkingen met de regeringsleiders van de staten van veel landen, waaronder ook de vroegere koning Hoessein van Jordanië, die Halevy als een echte vriend beschouwde. Nadat hij de Mossad verlaten had werkte hij tot 2006 in de Knesset-commissie voor nationale veiligheid. Intussen houdt hij in de hele wereld voordrachten en publiceerde een boek over zijn Mossad-jaren.

Halevy maakt zich zorgen. Hij is minder bezorgd om het bestaan van Israël, dan om de wereldvrede. Want hij gelooft, dat wij ons al midden in de Derde Wereldoorlog bevinden.

«De bedreiging van Israël door Iran», zei Halevy in een exclusief interview voor «Nieuws uit Israël», «moeten we zeer serieus nemen. Desondanks is het geen bedreiging, want al in de jaren 1990 wisten wij, dat daar iets broeit. Sindsdien hebben we de ontwikkelingen met argusogen gadeslagen».

Nieuws uit Israël: Kunt u dat nauwkeuriger omschrijven?

Ephraim Halevy: «Ik kan slechts zeggen, dat de geschiedenis van de staat Israël bewezen heeft, dat wij altijd vroeg genoeg een gevaar, dat zich aan het ontwikkelen was, herkenden en wisten, hoe wij daar mee om moesten gaan. Slechts één keer was het anders, in de Yom Kippoer-oorlog van 1973. Ondanks dreigementen van Iran zie ik het bestaan van de staat Israël niet in gevaar komen.